

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Marek Siwek

w sprawie z protestu wyborczego J.T.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora Generalnego

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 29 lipca 2020 r.

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

J.T. wniósł protest wyborczy przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zarzucając naruszenie:

1. art. 293 § 3 ustawy z 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 684 ze zm., dalej: „k.wyb.”) w związku z art. 1 ust. 2 ustawy z 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (Dz.U. 2020, poz. 979; dalej: „u.wyb.2020”) poprzez ponowne zarządzenie przez Marszałka Sejmu postanowieniem z 3 czerwca 2020 r. (Dz.U. 2020, poz. 988) terminu głosowania w wyborach Prezydenta RP na skutek przyznania sobie przez

Państwową Komisję Wyborczą (dalej: „PKW”) kompetencji do stwierdzenia niemożliwości zakończenia wyborów i uznanie przez PKW, iż brak powołania komisji wyborczych, zamknięcie lokali wyborczych, niewydanie uprawnionym do głosowania kart wyborczych i uniemożliwienie uprawnionym udziału w głosowaniu przez organy administracji państwowej jest równoznaczne z brakiem możliwości głosowania ze względu na brak kandydatów;

2. art. 128 ust. 2 Konstytucji RP oraz art. 289 § 1 k.wyb. poprzez przeprowadzenie głosowania w wyborach Prezydenta RP w innym terminie, niż zarządzone postanowieniem Marszałka Sejmu z 5 lutego 2020 r. w sprawie zarządzenia wyborów Prezydenta RP na dzień 10 maja 2020 r. (Dz.U. 2020, poz. 184), i dopuszczenie do kandydowania innych osób, niż wymienieni w uchwale PKW nr 121/2020 z 15 kwietnia 2020 r. w sprawie listy kandydatów na Prezydenta RP w wyborach zarządzonych na 10 maja 2020 r.

Prokurator Generalny, zajmując stanowisko w sprawie, wniósł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należy pozostawić bez dalszego biegu.

Zasady wnoszenia protestów wyborczych określa Kodeks wyborczy. Zgodnie z art. 82 § 1 tej ustawy, przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Kodeks wyborczy w art. 321 § 3 nakłada przy tym na wnoszącego protest wyborczy przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej obowiązek sformułowania zarzutów oraz przedstawienia lub wskazania dowodów, na których oparte są te zarzuty.

Powyższe oznacza, że w proteście wyborczym można podnieść tylko takie zarzuty, które przewiduje Kodeks wyborczy. Pomijając przestępstwa wymienione w art. 82 § 1 pkt 1 k.wyb., można więc podnieść jedynie naruszenia wyłącznie tych przepisów Kodeksu wyborczego, które dotyczą głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, co wynika *expressis verbis* z art. 82 § 1 pkt 2 k.wyb. Nie ulega zaś wątpliwości, że w ramach protestu nie można podnosić zarzutu naruszenia innych przepisów Kodeksu wyborczego, aniżeli dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, ani tym bardziej nie można skutecznie kwestionować samego obowiązywania określonych aktów prawnych. Nie jest także dopuszczalne kwestionowanie w proteście wyborczym innych etapów procesu wyborczego poza samym głosowaniem.

Z powyższych względów uznać należy, że podniesione w proteście zarzuty dotyczące wyznaczenia terminu zarządzonych w 2020 r. wyborów prezydenckich oraz ustalenia listy kandydatów ubiegających się o urząd Prezydenta RP nie mogą stanowić podstawy do skutecznego wniesienia protestu wyborczego. Zważyć bowiem należy, że zarzuty te nie dotyczą przestępstwa przeciwko wyborom, ani naruszenia przepisów dotyczących samego przebiegu głosowania, ustalenia wyników głosowania lub ustalenia wyników wyborów. Tego rodzaju zarzuty nie mieszczą się tym samym w zamkniętym katalogu przesłanek, określonych w art. 82 § 1 k.wyb., na których można skutecznie oprzeć protest wyborczy.

Z powyższych względów, działając na podstawie art. 322 § 1 k.wyb., Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.